

grond te krijgen dat zich van de *Waffen-SS* zou onderscheiden en waarin, als alles goed ging, het Nederlandse volk zichzelf zou herkennen, vloeide uit de getroffen regeling (die geheim gehouden was) voort dat de op te richten formatie uitgerekend bij de *Waffen-SS* zou worden ingedeeld. Daarmee stond de gehele recruteringsactie bij voorbaat in het teken van bedrog.

*

Leib had zich aanvankelijk bij Musserts reactie aangesloten: waarom was er een Nederlands Legioen nodig als er al een *Waffen-SS* bestond die Nederlanders opnam? Dat zei Leib ook op woensdagmorgen 2 juli tegen Arnold Meyer: kon deze niet meewerken aan de *SS-Standarte 'Westland'*? Meyer weigerde, maar de vraag maakte hem duidelijk dat hij, wilde hij niet volledig door de ronselaars voor de *Waffen-SS* op sleeptouw genomen worden, het 'Nederlandse' karakter van zijn Legioen duchtig onderstrepen moest. Mussert had dinsdag 'neen' gezegd, donderdag vernam Meyer het 'neen' van de Nederlandse Unie. Daarmee was zijn opzet mislukt. Hij ging alléén door. Diezelfde donderdag overhandigde hij aan Leib een voor Seyss-Inquart en desgewenst voor Hitler bestemd memorandum waarin hij bepleitte dat het Legioen onder leiding zou staan van Nederlandse officieren en onderofficieren en strijden zou onder de Nederlandse vlag en in Nederlands uniform; de officieren moesten op die vlag een eed afleggen en de aanmelding moest geschieden bij Nederlandse bureaus; ook moest bepaald worden dat de vrijwilligers '*nur für die Dauer des Krieges und nur für den Einsatz gegen den Bolschewismus verpflichtet*' zouden zijn - zij zouden dus niet behoeven deel te nemen aan krijgsverrichtingen tegen Engeland.¹

Zowaar: nog diezelfde donderdag kreeg Meyer van Leib te horen dat al zijn wensen vervuld zouden worden; 'het klonk me te mooi in de oren om geheel waar te zijn', schreef Meyer in zijn dagaantekeningen.² Zijn behoefte om zijn reserves te onderstrepen, was inmiddels versterkt doordat hij van tal van kanten vernam dat ook in de rijen van Nationaal Front velen verbaasd, ja verontwaardigd waren over het initiatief dat hij, de leider, genomen had. Maar op zaterdag 5 juli veerde hij weer op. Leib zegde hem toe dat de Nederlandse gewestelijke arbeidsbureaus aanmeldingsadres zouden worden

¹ Meyer citeert zijn memorandum in zijn brief, 25 juli 1941, aan Seyss-Inquart (archieff Arnold Meyer, 1962). ² A. Meyer: Dagaantekening, 3 juli 1941 (a.v., 1357).